ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 542 — ՅՈԼԻՍ, ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 1898 ՕԳՈՍՏՈՍ 3—15 — 28 ՐԷՊ'ԻԻԼԷՎՎԷԼ 1316 — 3 ԱՂԸՍԹՕՍ 1314 — Բ. ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 542

20 ՓԱՐԱՅ

Բիւզանդիոն

ՀԱՅԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆՕՐԵԱՅ

ՅՕՒՍՓ 30

ՏԻՐ ԵՒ ՏԵՐԷՆ
ԲԻԻԶԱՆԴԻՈՆ ՓԷԶԵԹԱՆ
PUZANTION
Journal Armenien Quotidien, Politique, Financier et Litteraire
Directeur-Proprietaire
PUZANT KÉTCHIAN
Bab-Ali Djaddéssi, No. 23 25,
CONSTANTINOPLE

ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ — ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ

"بوزانتيون"
ايجيجيلرى وسياسى وغزته، صاحبى نشريات ومديرمسئولى
بوزانت كچيان
عطوفتلو بابعالى جاده سنده ٢٣-٢٥ نومرولى دائره
ايدارهسنده در

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ ԶԲՕՍԱՆՔԻ ՄԷՋ

ՈՒՐՈՒԱԳԻՒՆ ԱՆԳԼԻԱՅ ԿԱՒԱՐԻՆ

ԼՈՆԴՈՆ, 3 Օգս. 98

Երէկ Անգլիացւոց ածնի օրն էր,— Գահ. Հիւանդ. Անոնց ոճնի Օրը կրօնական աղաղակներէ չէր բխիր. հանդիսին զեղուածքն ու զգեստաւորեան օրէ ալ պարզագոյն էին, զոր կ'կատարէն ու կը վայելեն աշխարհային Կեղծառնդուած իշխանք մեծ Համբի վայրկեան մէջ։ Երջանիկ արարածներուն վայելքին ու զուարճութեան մասնակցելու ամէն ազատութենէ զրկուիլ եմ երբ պատրաստ նոր բան տեսնելու, ամենօրեայ սովորական պայքարներէն դուրս, բաց օդին մէջ պարզուած, հանդիսադրուած բարքերը ծովերու տենչ մը մղեցին, կ'ուզէի վերջապէս օտար դէմք մը ցանկալ անհամբերի ամիմին մէջ. անոնք ալ պիտ թող ուսումնասիրեն, եթէ կրնան։"

Առջեւս ունիմ զանազան զբօսանքներու համար կոյտ մը ծանուցումներու, որք ճամրան քաշած առենն ձեռքս դրուած են, ամէնն ալ ճոխ բրօշիւրներու մրցումով հրապարակի ընծայուած։ Ո՞րն ընտրել. զբօսանքի այսպիսութիւններ, առաջին լուծիւններ մանրամասնօրէն նկարագրուած են. բայց զբօսանք չէ իմ փնտռածս, իմ սիրտս հիմա անդնդանակ է անոր. ո՞ւր աւելի մարդիկ կայ, և ո՞ր կաթսի մարդիկ ուր կ'երթան, ահա ի՛նչ որ կ'ուզեմ։ — Անգլիական հոյ լաֆը միշտ անծանօթ մնաց ինձ. անոր չուրջը չինական պատնէշներ քաշուած կան, ու եթէ անոր մը բաց ըլլայ, ո՞ր հանդիսակ մահիանցու պիտի համարձակի ոտք դնել ներս։ Արքայական վարժարանի մը երեկոյթին հրաւիրուած էի պաշտօնապէս, բայց իմ մեծապատուութիւնս զայն մեկնելու պատիւը չտուաւ, քանզի հրաւիրագրին մէջ գրուած էր... ընդհ. ոճ[*]ինդարեմ հանրային վայր մը; վերջապէս ուր կ'կարծեմ թէ մեկնելս պիտի կազմէ այցելութեան մեծամասնութիւնը։

Ճամբայ կ'ելնեմ. հարկ չկայ սակաւ բան բանաձեւերը կրկնել, նոյն ատեւը բազմութեան ոգեւորութեան են. այս աղմկալի օրտանին մէջ։ Հանրակառք մը մտնել կ'ուզեմ, բայց ի՞նչպէս. մինչեւ ոչ անճարակ չարժում մը կ'ընեմ, ուրիշներ թեթեւաբար, ճարպիկ Անգլիացիներ, կառքը չկեցած մէկ ոտիսնով մրջոցներ պէս իրարու ետեւ վեր կ'ելլեցին, ոմանք ի՛նամիր հոն բառական տեղ։ Ասոնք բզրոյտ պէտ ալ տարեղ են, կ'խորհիմ, մեզի պէս չեն ոգտուիր որ կեանքի կառքը կանգ առնէ ու «հրամմեցէք ձեզի համար տեղ կայ» ըսուի. ընկերական տանդուղի վերելքը այս կերպով չըլլար եղեր։ Առաջին դան հոն կանգած տեղս կ'տեղիմ, և ձյս կ'ըլլայ մխիթարանք իմ տղոյութի դանդաղութեանս։

Կառքին մէջ եմ, ու քիչ մը վերջ զբօսավայրը. ծառերով, թուփերով հովանաւորուած ընդարձակատարած դալարագետ մարգագետին մը, զոր բանասէրը «Եդիւսան Դաշտ» պիտի կոչէր, ինչ որ ինծ ալ կրնայ ծառայել նկարագրութիւնը կարճ կապելու համար։ Սակայն ինչպէ՞ս աչք գոցել անոր կեդրոնէն բարձրացող «Հաւարակաց Պալատին» դէմ, որ մեծութեանդէն ծովուն մէջ հսկայական կղզիի մը հիացքանչ ներկայութիւն ունի։ Անոր մէջ մի՛ հարցնէք թէ ինչ կայ՝ այլ թէ ինչ՛չկայ։ անգլիական ներքացածի մեծի բարակոթիկին հագած գեղեցկի ճաշակին գոհացում տուող ամէն բան մէկտեղուած է հոն, ու ա՛յ մանրամասնութեանց չմտնենք, որք փորձիչ բաներ են գրչի մը համար։

Թող անենք չըլլափայէլքը, խոտերուն մէջ թաղուելու, ծիլելու, երգելու, խաղալու, և զանազան զբօսանքներու վրայ ըլլան, ու ես գազանաբար լուսանկարողի մը պէս քանի մը խոշոր գիծեր կ'տանիմ անոնց չափքերէն, կամ օրտան կեանքէն։ Կ'դիտեմ նախ որ կիները չատ պարզ հագուած են, թէև մաքուր ու կոկիկ. գոհարներէնին ոչ բոլոր արդուարդներնին է ցոյց հանելու չափութեան հետքը չի նշմարիւր վրանին, աչքը ինչ ատենասանութեամբ պէս որ պիտանի չատ տեսած ու վայելած են, ու ծերնի ետ տեղը չէ չնկատելով պէտ բնական ապուշ ցուցամոլութիւնը չտանին։ Անոնք եկած են ցանկալու, վայելելու, խաղալու, զուարճանալու համար։ հոն թուչտուն թիթեռնիկներ են, քան սիրտ դաճեմ հպարտ սիրամարգներ։ Պէնաց սիրուհիներն, իմ տեսութեամբ, անգլուհիներու ընդհանուր բարքը չի յատկանշեր, դատարկութեան որքան բարձրանայ, այնքան պարզութեան աստիճանը կ'բարձրանայ։ Հարիւրամեայ մէջ պարզուհիներն ու մեծութեան մէջ խոնարհութիւն ծըլար չըեղ ու չընդհալի կ'երեւին։ սակայն։

Ինչ ալ կերտուածին կրկնութեան Նշանաւորներ կայ։ Թագուհուն Ագամանդեայ Յոբելեանին վրայ հանդիսութիւնն ու կերդապահութիւնը, որ աշխարքի նախանձը չարժեց։

Բարքերու այս պայծառ երեւոյթն ամէն տեղ կարելի է դիտել։ Տեսած եմ 15,000ի չափ բազմութիւն մը համախմբուած աշխարհի ամենամեծ Հալին մէջ. խմբանմիտ մը, չուկ մը, չգոնէ մը չեղաւ հոն տուեալների ծնելքանոն դիտութեամբ կրնար բանաձեւել և ամէնուն Կանչի ընդալ, որքան պիտի կրնար ընել Կամարակ ժողովրդի մը մէջ։ Աքանչելի ըլլայ։ Անգլիացիները գովելու ոչ միայն ունիմ ոչ փութաք. անոնք ալ իրր ժողովուրդ իրենց յատկ և ազատ կողմերն ունին. դէշ յաներն իրենց թող ըլլան, մէջը լաւերին օգուտ քաղելնք։

ԴԻՏՈՂ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՆԻԿԹԵՐ

ՍՊԱՆԻԱ

ԺԲ.

Սպանիա Պուրպոնեան ցեղին ձեռքն անցնելէն ետք այլ եւս Ֆրանսայի արբանեակ պաթած, և գրեթէ միշտ անոր հետեւեցաւ միջազգային մեծ խնդիրներու և ընդհանրական պատերազմներու մէջ, մինչեւ Մեծն Նաբոլէոնի ժամանակները։ Այս իրր մէկ դարու չրջանին մէջ Եւրոպա երեք մեծ պատերազմներ տեսաւ, և երեքին մէջ ալ Սպանիա բաժին ունեցաւ, հետեւողութեամբ Ֆրանսայի։ Ա. Աւստրիոյ յաջորդութեան պատերազմին [1740—1748]. Բ. Եօթնամեայ պատերազմին [1756—1763]. Գ. Ամերիկայի անկախութեան պատերազմին [1776—1783]։

Մեծն Լուդովիկոս ժխտելին ի զուր ըլլած չէր այնքան զոհողութիւններ, իր Թոռը Փիլիպպոս Ե., Սպանիոյ գահը բանեցնելու համար։ Ի՛ր ակա Սպանիա Ֆրանսայի կ'վերածէի ամէն ուրջ նա կ'ընծայանայ եւ սաոր օգուտը կրնին է. այլ ոչ միայն իրեն պատրաստ գաշնակից Կ'է Սպանիա, այլ և ի Աւստրիոյ հետ ոճնեցած պերճնի կասկ ֆոսկայ խլած ըլլալով, անոր Թշնամւոյն [Ֆրանսայի հետ] միացած է և միշտ անոր դէմ կ'գործէ։ Ըսել է որ սոյն հնամենութեամբ Աւստրիոյ Վիեննայ ալ կրկին է։ կարելոս ե՞ր տիեզերական Միապետութիւնն այսպէսէ թէ բաժնուած էր և թէ իրարու թշնամի գարձած դիրար կործանել կ'աշխատէին։

Բայց Ֆրանսա, Հապսպուրկեան Տան անհաչտ թշնամին, դեռ այդ չափով ալ չէր գոհանար և Սպանիոյ գահն անոր ձեռքէն հանելով իսկ չէր գանգրանար, կ'ուզէր մինչեւ անգամ Գերմանիոյ ֆոյտալեան թագէն զրկել զինքը. զի Կոնիոլոս ե՞ մահէն ի վեր կայսերական Յաջորդութիւնն իրրեւ ժառանգական իրաւունք սրտէր ոչ միայն որ Եօթնամեայ կ'ըսուի, ամէնէն աւելի չահով Անգլիա եղաւ, որ Ֆրանսայի ձեռքէն առաւ Բանաստա, այն է հիւսիսային [որ այժմ կ'կոչուի Բրիտանական] Ամերիկա։ Սպանիա ալ ծովու և ցամաքի վրայ ահագին կորուստներ ունեցաւ առանց բան մը շահելու։

Բայց հիմա տեղն է հետաքրքիր թէ Ամերիկայի Միացեալ Նահանգները, թեպետ այժմ պատերազմ կ'ընեն Սպանիոյ դէմ, բայց երախտագիտութեան ու չնորհակալութեան մասնաւոր պարտքեր ունին առ Սպանիա. զի նա Ֆրանսայի հետ միանալով օգնեց Ամերիկայի անկախութեան ընդդէմ Անգլիացւոց, որք անչուշտ պիտի կրնային նուաճել Նանքիվերտ ապստամբութիւնն, եթէ Ֆրանսա ու Սպանիա չմուծային անոնց օգնութեան։ Աւելորդ ըսել որ մէ՛ վին ևս թէ միւսը լոկ Անգլիացւոց վնասելու համար օգնեցին Ամերիկայւոց, քան սոնց մասնաւոր սիրոյն և համակրութեան համար. բայց հետեւանքն սոնց ապստամբութիւնն եղաւ 1783ին։ Այս պատերազմին սաեն առիթէն օգուտ քաղելով Սպանիացիք օգնութիւն ուղարկեցին Ֆրանսայց ուզելին Ճիբրալթարն առնել Անգլիացւոց ձեռքէն, որմէն ալ մինչեւ Ամերիկականը զոյուն անոնց առնելու։ Բայց 4 տարի պաշարելէ և 50 հազար հոգի, մեղ ամրաւ գանձ ու ռազմամթերք, կարուսանելէ ետք, գան մը չկրնալով ընել ձեռնթափ եղան, համոզուելով թէ քանի որ Լոնտոն կանգուն է, ձիպրալթար Անգլիոյ ձեռքն է, զի առանց անոր Միջերկրական Ազդանաւատի մէջ։

Այս մեծ ծառայութեան փոխարէն Ամերիկացիները երախտագէտ էին ցարդ ինչպէս Ֆրանսայի նոյնպէս Սպանիոյ, բայց քաղաքական աշխարհի մէջ երախտագիտութիւնը զոյութիւն չունի, և Քուպա մը բաւական կ'ըլլայ ընդլուզ հարիւրամեայ երախտաց կապանքները։

ՄԱՐՈՒՍ ՆԱԹԱՆԵԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

ԴԱՄԱՎԵՐՋԻԿ ԴՐՈՒԱԳԳԵՏ ՄԸ

Գարագաչեանը հիւանդ է, ըսուեցաւ, բայց Գարագաչեանի հոգւոյն քթիւնիա կ'իյնայ. Աւետաբերի 3. Մ. առտուգրութեամբ յօդուածներուն մէջ։ եթէ Մ ի տեղ Գ ակնարկէինք—3. Գ.— ան առան մեր հանդածանօթ հայկազանին մեղքը պիտի առնէինք. սակայն Թէ չենք խրտուեր Աւետաբերի մէջ տեսնել զինք։ Ով որ է 3. Մ., մեկուն կամ միւսին քովէն ինկած, կ'տեսնենք որ միայն գրաբար չի գրեր, գրաբար ալ կ'սխալէ. քանզի մտածումն ալ լեզուին պէս հասկնալի [?] է. ուստի քանի մը թելադրութիւններ կ'ուզենք ընել իրեն։

Բնական չէ՞ր սա տողերուն. «Սմիւռնայի ինչ ի բնութեան կ'կատարուի ըստ որոշ իմն ծրագրի, որով հետզհետէ բացումն են այն ամէն փոփոխութիւնք զոր կը նշմարուին»։— Նաև ազանչելի է սա նախադասութիւնը. «Միևնոյն օրինաց գործելն է սակայն որ կ'բարձրացնէ խանարհագոյնն, կ'ոգեւորէ զանոնք զոր օրինակ ընել «յարժամ զօրութիւն կենսական կորուսանէ զիշխողութիւն իւր», ևլն։ Վերջապէս եթէ 3 Մ. էր ու Նէր մանրիներուն տեղ + գործածէր, և պէտներն ուղերը դուրս ձգէր, չէ՞ր խրտեր թէ աչելի փայլուն հայագէտ մը և գրաբարագէտ մը պիտի հանդիսանար, թէև քիչ մը ուշ միացած։

Գիտենք որ հայերենէ խօսք չուենցողներն ընդհանրապէս գրաբարի հովերուին ու փոխարինումը կ'երևան գրական ասպարէզին վրայ, բայց խոստովանելու ենք որ մեր յօդուածագիրն ալ կապաքեռլապէս յաջողած է ինքզինք անհասկնալի ընծայելու մարմանջին լիովին գոհացում տալ. ան ալ պզտիկ բան չէ։

Հոգևորականական և իմաստասիրական, ինչպէս նաև գիտական նիւթերու վրայ ալ գրարար կրնա՞յ գրուիլ Թէ ոչ, փորձ տեսած ենք։ եթէ նորի մ՚ալ պէտք կայ, ան ալ 3. Մ.էն կրնա՞յ առնկալուիլ արդեօք. տեսէք Աւետաբերի 236րդ էջը, Թիւ 30։

ԱՏԵՍԱԲԵՐԱՑՈՒՆ

Բոլիս, 29 Յուլիս, 98.

ՎԱՐԴԱՎԱՌԸ ԳԱԻԱՌԻ ՄԷՋ

Բաց ի քրիստոնէական երկու մեծ տօներէն,— Ծնունդէն ու Զատիկէն,— գաւառներուն, մանաւանդ տօներուն մէջ ամէնէն նշանաւորն, ամէնէն փառաւորն է Վարդավառը։ Ոչ Բեթ-լեհէմ և ոչ Գալգոթա այնքան մտէն կը խօսի գաւառացի Հայուն հոգիին հետ քան Թաղորն իրեն հետ կապուած հին յիշատակներով։ Իր սպիտակափառ, վեմ տեսիլը, գերբնականին հնութեան փառքն, Աստուածամարդուն յաղթարձական այլակերպութիւնն զի հոն կ'զգայ, հոն կ'ցոլայ պայծառ քան զաչիկն և երկինս անհագած մահկանացուներու երկնատեղ պատրաստութիւնն, և օրուան հիացքին հանդիսաւոր արշալոյս, կոյր ապշութիւնն երկու այն տեսակ մարդոց որոց միտքը գեռ կապուած աշխարհի հետ, չի կրնար ըմբռնել երկնային խորհուրդը, շատ խորամուտ յիշատակներով վրիպան, կ'գայլին գաւառացիին արտին։ Արշալոյսն առաջ ամէն ոք ոտքի վրայ է, բարձրատանգակի տեղ մը կամ դեռ մը, աչքերն յառած դէպ Արեւելք. իր հասարքով անկէ պիտի գայ, Նոկէ պիտի ցոլայ Վարդավառը։ Արեւն այդ օր՝ պիտի հագնի աւելի լուսաճերտ պատմուճան մը, իր ճառագայթներն պիտի ժպտին աւելի պարզորէն և երբ ցերեկուան իշխող պերճ, լուսալից աքսն ելնէ խաւարն հալածելու պիտի ունենայ սիրտառուչ փայլատնութիւն, արտակարգ չոշորում։ իր կառքին երիվարները պիտի արշաւեն, ու ինքն արեւելից դռները պիտի բանայ կաքաւելով.... Որչափ մօտ բազաղութիւն Հայուն հին հատաքին, որչափ մօտ նմանութիւն, որչափ մօտ հանճատութիւն Աստղիկին ազաւնեալ կաքին, ու այդ օրուան նուիրեալ կապուած ֆերին, Բրիտանէութեան լոյսին այնքան ազդու ճառագայթներն Հայուն սրտին մէջ գեռ չեն կրցած հալեցնել այն խաւարասուռ հեռանկարն որ Թաղուած է դարերու մռայլին ներքեւ.—Նոյնատրպի աշխարհահռչակ տօնը։ Մեր Տէր Թաղուելեն ետքն, երբ առաւօտուն Աւրէնքի մէջ նոպհաձեմ Աստղիկը կը դիտէին։ Հիմակ ալ ոմանց քրիստոնեայ Թոռներ՝ անոր պատկերը կ'տեսնեն արեւին վրայ։ Այսպէս, ժողովուրդն ինչ որ կ'սիրէ, կ'տանհագնէ իր սրտին մէջ, և ո՛չ ամենակուլ ժամանակն, ո՛չ պատմութիւնք, ու ո՛չ բազմահազար գիշերք կրնան մոռցնել իրեն ինչ որ պաշտած է երբեմն։ Մարզկային սահմանափակ միտքը կ'տատիճանել իր մէջը տեսին ցանկացածն կ'հատացը չի վտռնէր, այլ. ն. Ձեւը միայն։ Այսպէս, հազարաւոր տարիներ առաջ, ինչպէս հեթանոս Հայը կ'գումարուէր ի մի վայր, և մեծ հանդիսաւոյ մեծ ուխտ բանաբեմէն կ'ուսներ այդ օրուան մէջ Ջրհեղեղի յիշատակն, — երկնաւոր պատուհասէն փրկութիւնն Նրկրդ նախահօր՝ որ մեռնելուց առաջ— այն օրուան քրիստոնեայ Հայն ալ ոչ նուազ եռանդով կ'ուսումնասիրէ Քրիստոսի այլակերպութեան հանդիսին մէջ խաւն՝ Ինչ չոշորով պատած Միւնոյն ուխտն եղած ընտանեաց հայրը չի մտանակիր, մեծած ձեռնասով այդ բազմազանուն սովորութիւնքեն, և կամ աւելի գլուխ չբլլալու համար նոր սերունդը դէպ հնութեան անհետ սեղմանումը, սակայն փոքրիկները չեն վարանիր եռանդագին չարունակել առաջնորդին ետեւէն։ Ջո՞ւր է, ո՞ւր, ո՞ւր, ուրկէ՞ որ անցինք, ուր որ երթանք, արտէն մերկ են այս լեռնէ, իենուած առմնենու մէջ՝ խոշոր Բաժը ի ձեռին Իրանցի զգեստներ Թրջուած են, ու մատաչ մարմինը Թաց է ջրէն. ամէն Թրջոտած են, մանչուկ երիւղ չեն նկր, գարնանային պատգամներն անոր մարդկային անցորդին, որուն վրայ՝ եթէ իրենց ծանօթներէն է՝ կատակերէն կ'սեան ջուրն, աշխարհիկներ, ահասոր ջրհեղեղին յիշատակը սեծած ըլլալու համար մի քանի կաթիլ ջրով։ Հանդիսած ենք գիւղերու, որք առուի մը եզերքը կարգաւ յատկապէս փոխած են վարդենիներ, որք ճիշտ Վարդավառի պահոց չարթուն կ'բանան իրենց Նպատակ կոճռն, ու գեռ նոր ոլորնած արեւը՝ Հոգոդուին, կ'ծեղդեղուն՝ այդ կիրակի առաւօտ պզտիկ թաթիկներէ տեղացող ջուրերն տեղացող Տէրունական տեղատարափներէն։ Այդ թաւիլը նուիրած են վարդավառին, յիշեցնելու համար

ՀՈՒՇԱՏԵՏՐ

Ոդի. Խոյէն, Տասատասը Հասն. Հաշտ Իշտ Ոդի. Ոդի. Ոդի.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ

Հրատարակվում է ամեն օր, բացի տոնական հաջորդ օրերից։

Տարեկան բաժանորդագինը 48 հազար դրամ է, կիսամյակինը՝ 24 հազար դրամ։ Առանձին համարի գինը 100 դրամ է։

Հասցեն՝ Երևան, Ալավերդյան 3։ Հեռախոս՝ 58-42-42։

Տպագրված է «Հայաստան» հրատարակչության տպարանում։

Տպաքանակ 1000 օրինակ։ Պատվեր 1990։ Ստորագրված է տպագրության 13.12.1990 թ. ժամը 18-ին։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԸ

ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ՂԵԿԱՎԱՐ ՀՐԱՆՏ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆԸ ԱԶԱՏՎԵԼ Է ԶԲԱՂԵՑՐԱԾ ԹՈՂԱՐԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՎ ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ՂԵԿԱՎԱՐԻ ՊԱՇՏՈՆԻՑ

ՀՀ Վարչապետի 1990 թվականի դեկտեմբերի 13-ի թիվ 1-ՎՊ որոշմամբ Հրանտ Վարդանյանը ազատվել է զբաղեցրած պաշտոնից՝ ՀՀ Վարչապետի մամուլի աշխատակազմի ղեկավարի պաշտոնից։

ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ՂԵԿԱՎԱՐ ՀՐԱՆՏ ՎԱՐԴԱՆՅԱՆԸ ՆՇԱՆԱԿՎԵԼ Է ՀՀ ՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ՄԱՄՈՒԼԻ ԱՇԽԱՏԱԿԱԶՄԻ ՂԵԿԱՎԱՐԻ ՊԱՇՏՈՆՈՒՄ

ՀՀ Վարչապետի 1990 թվականի դեկտեմբերի 13-ի թիվ 2-ՎՊ որոշմամբ Հրանտ Վարդանյանը նշանակվել է ՀՀ Վարչապետի մամուլի աշխատակազմի ղեկավարի պաշտոնում։

ՀՀ

ԱՐՓԻ ՏՐԴԱՏԻ ՄԱՀՈՒԱՆԸ

ՀԱՅԿ ՀԱՍՊԱՏԱԿԱՆԸ

—Երեցկի՛ն, ինչո՞ւ համար իմ, որ ես ալեւոր եմ, ինձ չեք ուզեր ձեր աղջիկը տալ ինձ։ Ես ձեզ պիտի ցոյց տամ, թէ ինչպէս կ՚ուզեն աղջիկները։

—Ո՛չ, ո՛չ, ես ձեզ չեմ ուզեր։ Ես ձեզ չեմ սիրեր։ Ես ձեզ չեմ կրնար սիրել։

—Ինչո՞ւ։

—Ձեր ոտքերը կոտրի։

—Ո՛չ։

—Ձեր ուսերը կոտրի։

—Ո՛չ։

—Ձեր բոլոր անդամները հիւանդանան։

—Ես կ՚ուզեմ, որ ձեր ամբողջ մարմինը հիւանդանայ։

—Ինչո՞ւ։

—Որովհետեւ ես կ՚ուզեմ, որ ձեր ամբողջ մարմինը հիւանդանայ։

—Ես կ՚ուզեմ, որ ձեր ամբողջ մարմինը հիւանդանայ, որովհետեւ